

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2011/0196 van 13 december 2011
in de zaak 2010/0632/SA/2/0704

In zake:

de bvba [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Michel ARNAUTS
kantoor houdende te 3010 Kessel-Lo, Kortrijksestraat 154
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **VLAAMS-BRABANT**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Dany SOCQUET
kantoor houdende te 3080 Tervuren, Merenstraat 28
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verwerende partij

*Tussenkomen
partij:*

de heer [REDACTED], wonende te [REDACTED]

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld door verzending per taxipost Secur van 13 juli 2010 en geregulariseerd bij aangetekende brieven van 23 augustus 2010 en van 30 augustus 2010, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant van 27 mei 2010.

Met dit besluit heeft de deputatie het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Aarschot van 30 december 2009, waarbij aan de tussenkomen partij de stedenbouwkundige vergunning voor het realiseren van een meergezinswoning met handelsruimten verleend is, niet ingewilligd.

De deputatie heeft beslist dat de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Aarschot van 30 december 2009 haar rechtskracht herneemt.

Het betreft een perceel gelegen te [REDACTED] en met kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

Bij arrest met nummer S/2011/0013 van 1 maart 2011 werd de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen omdat het inleidend verzoekschrift op onontvankelijke wijze bij de Raad werd ingediend.

Bij arrest met nummer 215.674 van 10 oktober 2011 is het cassatieberoep, ingesteld door de verzoekende partij, verworpen. De Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, heeft geoordeeld dat bij ontstentenis van een beroep, dat aan de Raad voor Vergunningsbetwistingen moet worden betekend per beveiligde zending in de zin van artikel 1.1.2 VCRO, de Raad de vordering tot schorsing ambtshalve kon verwerpen wegens onontvankelijkheid.

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend. De schriftelijke uiteenzetting van de tussenkomenende partij is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 22 november 2011, alwaar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Esther SCHOOLMEESTERS die loco advocaat Michel ARNAUTS verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Dany SOCQUET die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. TUSSENKOMST

De heer [REDACTED] vraagt met een op 9 december 2010, 10 december 2010 en 30 december 2010 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de tweede kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 18 januari 2011, dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoeker tot tussenkomst aangemerkt kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot vernietiging.

IV. FEITEN

Op 21 oktober 2009 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomenende partij bij het college van burgemeester en schepenen van Aarschot een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het realiseren van een meergezinswoning met handelsruimten”*.

Het perceel is, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 november 1978 vastgesteld gewestplan 'Aarschot-Diest', gelegen in woongebied met historische en/of culturele waarde.

Het perceel is eveneens gelegen binnen de grenzen van het op 18 juni 2002 goedgekeurd bijzonder plan van aanleg nr. 11, 'Stadscentrum nr. 11', meer bijzonder in een zone voor kernwinkel-woongebied. Het perceel is niet gelegen binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 2 november 2009 tot en met 2 december 2009, wordt 1 bezwaarschrift ingediend, uitgaande van de huidige verzoekende partij.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Aarschot verleent op 30 december 2009 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij voor het realiseren van een meergezinswoning met handelsruimten.

Tegen deze beslissing tekent de verzoekende partij op 23 februari 2010 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

In zijn verslag van 25 maart 2010 adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de verwerende partij om het beroep niet in te willigen en de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van Aarschot haar rechtskracht te laten hernemen.

Na de partijen te hebben gehoord op 27 mei 2010, beslist de verwerende partij op 27 mei 2010 om het beroep niet in te willigen en de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van Aarschot haar rechtskracht te laten hernemen.

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

Standpunt van de partijen

De verzoekende partij verwijst naar een attest van aanplakking van 25 juni 2010.

Zij stelt tevens dat zij haar inleidend verzoekschrift verzonden heeft per Taxipost Secur op 13 juli 2010 en dat zij nadien, op 23 augustus 2010 naar aanleiding van een gevraagde regularisatie, nogmaals het verzoekschrift aan de Raad heeft bezorgd, ditmaal per aangetekende zending.

De verwerende partij heeft geen standpunt ingenomen met betrekking tot de tijdigheid van het inleidend verzoekschrift noch met betrekking tot de ontvankelijkheid van de vordering door de wijze van indiening van het verzoekschrift van 13 juli 2010.

Beoordeling door de Raad

1.

Verzoekende partij kan niet met goed gevolg verwijzen naar een attest van aanplakking en dus ook niet naar artikel 4.8.16, §2, 1°, b VCRO om haar beroepstermijn te doen ingaan.

De verzoekende partij tekende immers bij de verwerende partij administratief beroep aan tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Aarschot van 30 december 2009.

Overeenkomstig artikel 4.7.23, §3, eerste lid VCRO was de verwerende partij verplicht om de bestreden beslissing aan de verzoekende partij te betekenen, wat zij ook gedaan heeft met een ter post aangetekende brief van 11 juni 2010, door de verzoekende partij in ontvangst genomen op 14 juni 2010.

Voor de berekening van de termijn waarbinnen het voorliggende beroep bij de Raad diende ingeleid te worden, is artikel 4.8.16, §2, 1°, a VCRO van toepassing, zijnde de dag na deze van de betekening van de bestreden beslissing. De beroepstermijn voor de verzoekende partij begon dan ook te lopen op 15 juni 2010 om te eindigen op 14 juli 2011.

2.

Conform artikel 4.8.14 VCRO dienen op straffe van onontvankelijkheid alle processtukken per beveiligde zending aan de Raad te worden toegezonden.

Met het arrest met nummer S/2011/0013 van 1 maart 2011 heeft de Raad vastgesteld dat de verzoekende partij haar beroep bij de Raad heeft ingediend door middel van een verzending met Taxipost van 13 juli 2010. De Raad besloot tengevolge van deze verzendingswijze tot de onontvankelijkheid van de schorsingsvordering. De Raad stelde tevens vast dat de navolgende aangetekende zending van 23 augustus 2010, te beschouwen als regularisatie van het oorspronkelijk ingediende verzoekschrift, het vastgestelde vormgebrek niet kon remediëren. Het door de verzoekende partij ingestelde cassatieberoep tegen dit arrest werd verworpen bij arrest van de Raad van State met nummer 215.674 van 10 oktober 2011.

De Raad van State stelde terzake het volgende vast:

“ ...

De verzoekende partij voert in een enig cassatiemiddel de schending aan door het bestreden arrest van de beginselen van behoorlijk bestuur, artikel 4.8.14 en 4.8.16, §2 VCRO en het rechtszekerheidsbeginsel, omdat de Rvv geen rekening heeft gehouden met het normdoel van de voor de Rvv vereiste beveiligde zending dat in de feiten werd bereikt en omdat zij is ingegaan op de vraag van de Rvv tot regularisatie als bedoeld in artikel 4.8.17, §2, tweede lid VCRO.

De Rvv is een rechtscollege waarop de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, waaronder het rechtszekerheidsbeginsel, niet van toepassing zijn.

Het beroep bedoeld in artikel 4.8.16, §2 VCRO moet krachtens artikel 4.8.14, eerste lid VCRO “aan de Raad (worden) toegezonden per beveiligde zending, op straffe van onontvankelijkheid”.

Artikel 1.1.2 VCRO verstaat onder beveiligde zending “een van de hiernavolgende betekeniswijzen: a) een aangetekend schrijven, b) een afgifte tegen ontvangstbewijs, c) elke andere door de Vlaamse regering toegelaten betekeniswijze waarbij de datum van kennisgeving met zekerheid kan worden vastgesteld”.

De regularisatiemogelijkheid bedoeld in artikel 4.8.17, §2, tweede lid VCRO heeft louter betrekking op de vormen vermeld in artikel 4.8.16, §3 VCRO en niet op de vereiste van de toezending per beveiligde zending in artikel 4.8.14, eerste lid VCRO.

Bij ontstentenis van een beroep dat aan de Rvv moet worden betekend per beveiligde zending, kan de Rvv de vordering tot schorsing van de verzoekende partij ambtshakve wegens onontvankelijkheid verwerpen.
...

3.

In haar wederantwoordnota stelt de verzoekende partij dat de onontvankelijkheidsverklaring niet strookt met het norm-doel. Zij houdt voor dat er geen discussie kan zijn omtrent de datum waarop het inleidend verzoekschrift aan de postdiensten werd overhandigd en het tijdstip waarop de zending door de Raad in ontvangst werd genomen en verwijst desbetreffend naar de reeds neergelegde stukken.

Met betrekking tot het beoogde normdoel, stelt de verzoekende partij enkel dat het doel dat de wet beoogt, is bereikt. Nadere uitleg hieromtrent verstrekt de verzoekende partij in onderhavige procedure niet. Zij laat de Raad ook in het ongewisse waarom zij ten tijde van het verzenden van haar inleidend verzoekschrift niet de mogelijkheid had deze zending met een gewone aangetekende zending te doen.

4.

Uit de door de verzoekende partij bijgebrachte bijkomende documenten blijkt dat de verzending van het verzoekschrift per "Taxipost Secur" is gebeurd op 13 juli 2010.

De verzoekende partij bezorgt aan de Raad het afscheurstrookje van de "Taxipost Secur" klever, waarop de postdiensten een datumstempel van 13 juli 2010 hebben aangebracht. Tevens bezorgt zij aan de Raad een uittreksel van de E-tracker waaruit blijkt dat de Raad de zending op 15 juli 2010 in ontvangst heeft genomen.

Uit deze gegevens kan de Raad enkel en alleen afleiden dat het verzoekschrift tijdig werd verzonden.

Het feit dat de Raad kennis heeft genomen van een verzoekschrift dat niet per beveiligde zending, maar tijdig werd verzonden, houdt evenwel niet in dat kan voorbijgegaan worden aan een schending van artikel 4.8.14 VCRO waarin bepaald wordt dat alle processtukken aan de Raad moeten worden toegezonden per beveiligde zending, en dit op straffe van onontvankelijkheid.

5.

Noch artikel 1.1.2, 3° VCRO, noch artikel 1, eerste lid, 1° en 2° van het Besluit van de Vlaamse Regering van 5 juli 2009 betreffende de beveiligde zendingen in de ruimtelijke ordening (B.S. 26 augustus 2009) beschouwen een bij "Taxipost Secur" verzonden pakket als een beveiligde zending. Een aangetekend schrijven is dat wel.

Een zending met "Taxipost Secur" wordt slechts sedert de inwerkingtreding op 31 december 2010 van de wetswijziging van 13 december 2010 (B.S. 31 december 2010), waarbij in artikel 131, 9° van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven een definitie van een "aangetekende zending" opgenomen staat, ook aanvaard als een aangetekende zending.

"Taxipost Secur" immers, is een dienst waarbij, zoals bij de gebruikelijke aangetekende zending, de afzender, meestal op eigen verzoek, een bewijs ontvangt van de datum van afgifte of van bestelling van de zending aan de geadresseerde.

